

Llac Enol, a 1.200 metres d'altura i 25 m de fondària. Covadonga.

Galícia també quan veig els Hórreos; aquests són més grans i de pedra.

Llanes, hotel "Las Rocas", menjador situat a un carreronet a l'altre costat del pont... ¿Us recorda algo açò, Penya Ciclista les Coves?

Casualitats de la vida, vaig anar a parar al mateix hotel (dins de tot Astúries) que vosaltres quan vàreu fer la pujada als Llacs.

Dimarts 21. LLANES (excursions a Gijón i Covadonga). Oblidem el fred d'ahir a Burgos i encara que més bé anem en roba d'entretemps, hui coneixerem Gijón. Una ciutat de 295.000 habitants, molt industrial que a mi, personalment, no em va dir massa, amb uns edificis molt alts i prou vells. Passegem per la platja de Sant Llorenç, molt semblant per la forma a la de la Conxa de Donosti. Visitem la casa de Jovellanos amb una exposició permanent de quadres i escultures, de diferents artistes, dignes d'admirar. Seguim pel centre, amb tendes i bars i arribem al port on ens espera l'autobús. Serà perquè avui és un dia gris i un poc banyat o perquè espere despertar les meues sensacions en arribar als llacs, però....

Després de dinar ens traslladem a Covadonga i a les 5 agarrem els taxis que per una carretereta ens pugen a 1.200 metres d'altura a, com he dit abans, despertar les meues sensacions. Se'm seca la gola i quasi em falta l'alè quan allà dalt de tot, talats en mig de muntanyes, prats i vaques, moltes vaques, es troben el llac Enol, de 25 metres de profunditat, i darrere el llac Ercina. Pareix mentida, a la mare natura com li agrada sorprendre'm!!.

Tenim sort mentre pugem, ja que no hi ha boira (cosa poc habitual) i podem passar al "mirador de la Reina" a seguir contemplant el fabulós espectacle que ens ofereix la pujada als llacs. En més d'un moment pense en els meus amics ciclistes, que valents i atrevits van anar pujant, darrere d'una pedalada una altra fins ací dalt de tot.

Altre cop baix visitem la Basílica de Covadonga, el Santuari amb la Santina dins la cova i bevem de la font dels set canyos. Noèlia em conta que la tradició és beure dels set canyos sense agafar aire i en un any tens l'ocasió de casar-te (sí no t'ofegues abans).

De tornada passem per Cangas de Onís, amb el seu pont romà i una creu decorada penjada al mig del pont: la Creu de la Victòria. Cangas és molt famós pel campionat de piragua que es fa a primers d'Agost al llarg del riu Sella.

Cantereres. Oviedo.

Dimecres 22. LLANES - OVIEDO - VILLAVICIOSA - LASTRES. Açò se'n va de mare!, conèixer ciutats, gent..., viatjar és un plaer!! La capital d'Astúries, Oviedo, m'agrada molt més, més neta, més moderna, amb edificis nous, façanes exteriors ben pintades i més impactants. Places en fonts dins les rotondes i un parc molt gran anomenat "Campo de San Francisco". D'uns 200.000 habitants i molt jove per la quantitat d'estudiants que resideixen, uns vint mil, per la seua famosa Universitat.

El centre peatonal, amb el terra humit perquè sempre el banyen, i arribem a la Catedral coneguda pel nom de "Curreta", perquè per problemes de diners només té una torre. Entrem, peguem la volteta i veiem el retaule d'or d'estil renaixentista.

Ha coincidit que acaben de finalitzar les festes patronals i estan les places plenes d'escenaris on devien haver actuacions importants.

Anant, anant, a peu de terra ens trobem amb figures de ferro de tamany normal, una lletera amb la seua burretta, unes dones que fan cànters, etc. La plaça de l'ajuntament amb mercat i seguint passejant ens trobem en una plaçoleta amb pòrtics... una monà! (com dirie una amiga meua).

Després de menjar-nos una bona "fabada Asturiana", ens anem a Villaviciosa, poble natal de la sidra "El Gaitero", famosa en el mundo entero. Per norma no es pot visitar la fàbrica on es treballen les pomes i s'elabora aquest líquid tan famós però... cap problema! ràpidament Noèlia ens acompanya a una sidreria i ens convida a una degustació. Sense mirar on cau la sidra i en una separació, de la botella al got, de tot el que donen els braços, el cambrer la serveix, es beu de tanto i deixant un culet al got per tirar-lo a terra (a unes ranures que hi ha aposta amb serradura) pel mateix lloc on s'ha begut i passar-lo al següent.

Una volteta per conèixer el case històric i al tornar a l'hotel ens parem a Lastres (costa verda), un poblet típic mariner, que apareix darrere d'una corva amb una vista preciosa i una cala de platja molt acollidora.

Dijous 23. LLANES - PICS D'EUROPA - SUANCES (Cantàbria). Recordem, d'altres viatges, que a Noèlia mai se li peguen els llençols i com avui ens acomiadem de Llanes ens alcem prompte, esmorzem, carreguem maletes per deixar Astúries i passar a Cantàbria.

No cal ser molt intel·ligent per a comprovar d'un moment a un altre on estem. Si Galícia em va impactar per tot el verd